

Svenska litteratursällskapets placeringspolitik

1. Syfte och utgångspunkt

Den förmögenhet som står under förvaltning har tillkommit för att *existera i all framtid*.

Ansvar gentemot donatorerna förutsätter att förmögenhetens *realvärde på lång sikt bevaras* för kommande generationer.

SLS placeringspolitik har som utgångspunkt ett långsiktigt perspektiv där placeringshorisonten sträcker sig över konjunkturcykler.

2. Målsättning

Målsättningen är att

- a) generera stabil och förutsägbar direktavkastning för verksamhet och utdelning samt att
- b) uppnå en totalavkastning som motsvarar avkastningskravet och därmed tryggar förmögenhetens realvärde på lång sikt.

3. Medelanvändning

Medelanvändning avser finansiering av egen verksamhet och utdelning. En på lång sikt hållbar medelanvändning innefattar bevarande av både kapitalets realvärde och de använda medlens köpkraft. Medel disponibla för användning utgörs av placeringarnas direktavkastning och ackumulerade direktavkastningsreserver.

3.1. Direktavkastning

Utdelning från aktier, ränteinstrument, placeringsfonder och strukturerade obligationer samt hyresnetto betraktas som direktavkastning. Därtill betraktas även utfall från Private Equity-relaterade placeringar delvis som direktavkastning.

Vid val av placeringsinstrument såväl som vid överväganden av portföljstruktur beaktas direktavkastning.

4. Avkastningskrav

På lång sikt eftersträvas en totalavkastning som överstiger avkastningen på en diversifierad portfölj bestående av 80% aktier och 20% ränteinstrument. Som referensindex används OMXH (40%), MSCI World AC EUR TNR (40%) och JP Morgan Euro Government Bond (20%).

5. Strategi

Syftet, målsättningen, medelanvändningen och avkastningskravet styr valet av långsiktig placeringsinriktning. Aktier är den placeringskategori som historiskt sett uppvisat den högsta totalavkastningen på lång sikt. Aktieplaceringar erbjuder även på lång sikt ett gott skydd mot inflation. *Aktier och aktierelaterade instrument* är således huvudplaceringsform.

Ränteinstrument och *fastigheter* är kompletterande placeringsformer som bidrar till att utjämna konjunkturvariationer i både direkt- och totalavkastning.

Vid bedömning av respektive placeringskategoris andel av förmögenheten beaktas utöver marknads- och konjunkturaspekter även utsikterna för direktavkastning. Inom respektive placeringskategori eftersträvas placeringar som förväntas ha en god riskjusterad avkastning med beaktande av en tillräcklig diversifiering, varvid även olika instruments inbördes korrelation beaktas.

Vid bedömning av placeringsinstrument beaktas faktorer relaterade till miljö, samhällsansvar och god förvaltningssed, d.v.s. placeringarnas ansvarsfullhet och hållbarhet. Bolag som agerar ansvarsfullt förväntas vara mera framgångsrika och de förväntas möta färre risker i sin verksamhet, sålunda kan de erbjuda möjligheter till bättre avkastning på lång sikt. SLS principer för ansvarsfulla placeringar beskriver hur ansvarsfullhetsaspekterna beaktas i placeringsprocessen.

5.1. Aktier och aktierelaterade instrument

5.1.1. Direktägda aktier

Direktägda aktier innehas i huvudsak i börsnoterade bolag. Tyngdpunkten ligger på internationellt verksamma, finländska bolag där ett mervärde av kunskap och kommunikation med bolaget och dess övriga ägare kan uppnås. Inom ramen för halvårsvis fastslagna fullmakter beaktas även bolag registrerade i länder utanför Finland, där beskattningen av dividendinkomster för SLS är acceptabel. Placeringskriterier av betydelse är bolagens dividendpolitik och -potential, ägar- och kapitalstruktur, lönsamhet, strategi, ledning m.fl. Bolagens antal begränsas med avsikt att möjliggöra en effektiv och kontinuerlig uppföljning. Enskilda aktiers likviditet och bolags marknadsvärde skall tillåta en till storleken ändamålsenlig placering.

5.1.2. Private Equity

Placeringar i Private Equity förväntas generellt sett ha en högre totalavkastning än börsnoterade aktier. Private Equity-placeringar är illikvida, har en stor variation i

kassaströmmar och är svåra att riskbedöma. Placeringarna diversifieras avseende placeringstidpunkt och förvaltare.

5.1.3. Övriga aktierelaterade instrument

Kompletteringar till aktieportföljen görs t.ex. i placeringsfonder eller strukturerade aktieobligationer på områden där direktägda aktier inte är ändamålsenliga att inneha. Dessa placeringar görs huvudsakligen i syfte att förbättra riskspridningen samt direkt- och totalavkastningspotentialen i placeringsportföljen. Transparens och kostnadseffektivitet är kriterier av avgörande betydelse vid val av placeringsinstrument.

5.2. Fastigheter

Förvaltningen av fastighetsportföljen sker med strävan efter bästa totalavkastning på lång sikt. Fastighetsinnehav förbättrar stabiliteten i den årliga direktavkastningen. Direkta fastighetsplaceringar görs endast i Finland och innefattar fastigheter samt aktier i bostads- och fastighetsaktiebolag. Kompletteringar till fastighetsportföljen görs i fastighetsfonder och andra andelar i samförvaltade fastighetshelheter.

5.3. Ränteinstrument

Ränteplaceringar innehas i syfte att upprätthålla en aktivt förvaltat likviditetsreserv och görs med strävan efter bästa totalavkastning.

Såsom ränteplaceringar betraktas medel på bankkonton, depositioner, bank- och företagscertifikat eller skuldebrev, masskuldebrev, debenturer, kapitallån, räntefonder samt placeringar i absolutavkastande fonder med en historisk volatilitet motsvarande denna hos högavkastande räntefonder samt andra instrument med fast eller rörlig ränta inklusive konvertibler och strukturerade ränteobligationer.

6. Risker och hantering av risker

Placeringsverksamhetens risker betraktas mot bakgrund av uppställda målsättningar gällande avkastning och bevarande av kapitalets långsiktiga realvärde.

Placeringsverksamheten är utsatt för olika typer av risk. Placeringsrisk indelas i systematisk risk som även kan uttryckas som marknadens risk samt unik risk som avser risken förknippad med t.ex. enskilda instrument, bolag eller branscher. I det följande indelas risker med relevans för SLS utgående från hur risker då de realiserar påverkar utfallet mot bakgrund av uppställda mål samt utgående från hur SLS hanterar och behärskar dessa risker.

6.1. Totalavkastningsrisk

Totalavkastningsrisken uppdelas här i värdeförändringsrisk och direktavkastningsrisk, vilka bägge har relevans för SLS riskhantering. Andra väsentliga risker som beaktas är t.ex. likviditetsrisker, bolagsspecifik risk, kreditrisk och risker förknippade med ansvarsfullhet och hållbarhet. Inom respektive placeringskategori eftersträvas tillräcklig diversifiering för att minska beroendet av enskilda placeringsinstrument.

6.1.1. Värdeförändringsrisk

Förmögenhetens värdeförändringsrisk kan mätas genom portföljens volatilitet. Volatilitet i värdet på förmögenheten tolereras för att nå ställt avkastningskrav med hänsyn till det långsiktiga placeringsperspektivet. Utvecklingen av portföljens risk mätt med volatilitet följs fortgående upp och jämförs med marknaden i syfte att identifiera enskilda riskkoncentrationer och väsentliga avvikelser från marknadens rörelser. För en långsiktigt förvaltd placeringsportfölj representerar volatilitet ett relativt kortsiktigt riskmått. En på lång sikt mer relevant riskmätare är att bedöma sannolikhet för att med beaktande av tidsperspektivet i relativa eller absoluta termer förlora kapital.

Värdeförändringsrisken uppvägs och relateras till de värdeförändringsreserver som genom åren skapats i förvaltningen och ackumulerats i värderegleringsfond inom det egna kapitalet. Till värderegleringsfond överförs realiserade vinster och förluster från placeringar samt mot värderegleringsfond görs även nedskrivningar föranledda av nedgångar i marknadsvärden. Då värderegleringsfondens storlek i förhållande till placeringarnas värdeförändringsrisker bedöms vara tillräckliga används värderegleringsfonds kapital för uppskrivning av fonders kapitalvärde och därigenom förkovras fonders kapital och ökas den kalkylerade avkastningen.

6.1.2. Direktavkastningsrisk

Den första målsättningen för förvaltningen, stabil och förutsägbar direktavkastning för verksamhet och utdelning, är föremål för risker som sammanhänger med konjunktur, ränteläge, marknader, bolagsspecifik risk m.fl. Möjligheter att kostnadseffektivt skydda placeringarna mot fluktuationer i direktavkastning utan att ge avkall på den andra målsättningen, totalavkastning på lång sikt, är begränsade. Därför hanteras direktavkastningsrisk genom upprätthållande av konjunkturutjämnande reserver, med vilka över tiden förutsägbara konjunkturvariationer i direktavkastning kan överbyggas. Direktavkastningsreserver som genom den långsiktiga förvaltningen har ackumulerats i konjunkturutjämningsfond, dispositionsfond och ackumulerade överskott kan disponeras

över en förväntad konjunkturcykel om 3–7 år. Strävan är att vid konjunkturcykelns topp upprätthålla en reserv som motsvarar det planerade utdelnings- och verksamhetsfinansieringsbehovet för 1,5–2 år.

6.1.3. Likviditetsrisk

För en långsiktig förvaltare utgör likviditetskravet i regel inte ett prioriterat kriterium vid uppbyggnad av placeringsportföljen. Den långsiktiga förväntade avkastningen kommer även här att spela en större roll. Till följd av direktavkastningsrisken i kombination med värdeförändringsrisken föreligger dock ett behov att eftersträva att en tillräcklig del av tillgångarna är i likvida medel. Därigenom stöds långsiktigheten i hantering av portföljen.

6.1.4. Bolagsspecifik risk och kreditrisk

För att begränsa den företagsspecifika risken görs placeringar i ett tillräckligt antal bolag och branscher. Vid förvaltning av ränteportföljen beaktas utöver av finansrådet halvårsvis fastställda riktlinjer för omplaceringar även särskilt fastställda limiter för emittenter och riskklasser.

6.1.5. Risker förknippade med ansvarsfullhet och hållbarhet

Risker som är förknippade med ansvarsfullhet och hållbarhet kan realiseras exempelvis vid överträdelser av lagar eller normer och vid ryktespåverkande incidenter i enskilda bolag. Dyliga risker, som även kan få konsekvenser för förmögenhetens totalavkastning och SLS rykte, hanteras genom att beakta ansvarsfullhetsfaktorer i placeringsprocessen.

7. Uppföljning

Uppföljning av placeringsverksamheten sker kontinuerligt genom rapportering till finansrådet två gånger per år, vanligtvis i maj och november. Omplaceringar sker fortgående inom ramen för fastslagna fullmakter. Uppföljningen omfattar detaljerad rapportering av portföljstruktur, förmögenhetens utveckling, placeringsportföljens direktavkastning och risk samt placeringsportföljens utveckling ur ett ansvarsfullhetsperspektiv.